

CHÚA NHẬT TUẦN VI MÙA THƯỜNG NIÊN NĂM B

- ⇒ Chúa phán cùng Môsê và Aaron rằng: “Nếu người nào thấy da thịt mình xuất hiện màu sắc khác thường, hoặc mụn nhọt hay những vết bóng láng, đó là dấu bệnh phong cùi, phải đem họ đến tư tế Aaron, hoặc đến một vị nào trong các con trai của ông.

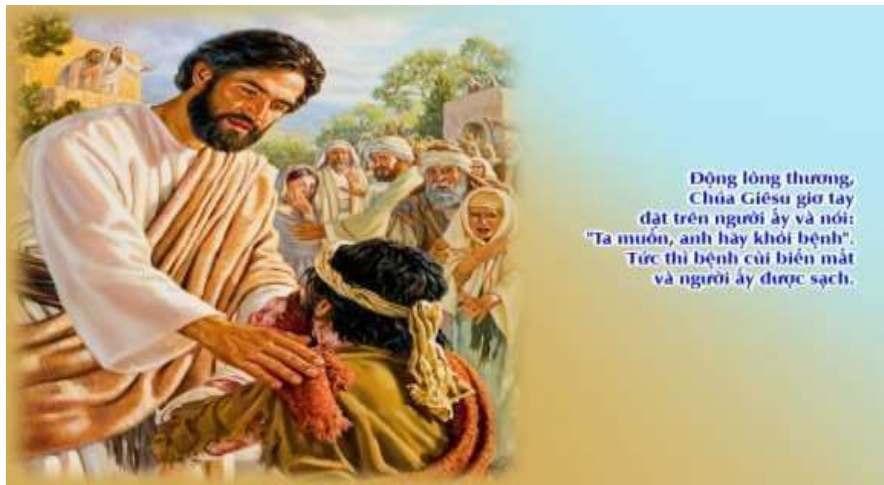
“Vậy ai mắc bệnh phong cùi, và tư tế ra lệnh phải ở riêng, thì phải mặc áo rách, để đầu trần, lấy áo che miệng và la to rằng mình mắc bệnh truyền nhiễm và ô uế. Bao lâu người đó còn mắc bệnh phong cùi và ô uế, họ phải ở riêng một mình ngoài trại”. (Lv 13:1-2. 44-46)

- ⇒ *Anh em thân mến, dầu anh em ăn, dầu anh em uống, dầu anh em làm việc gì khác, anh em hãy làm mọi sự cho sáng danh Chúa.*

Anh em đừng nên có cho người Do-thái, dân ngoại hay Hội thánh của Thiên Chúa phải vấp phạm. Như tôi đây, tôi cố làm hài lòng mọi người trong mọi sự, không tìm điều gì lợi ích cho tôi, nhưng tìm điều lợi ích cho nhiều người, để họ được cứu rỗi. Anh em hãy noi gương tôi, như tôi đã noi gương Đức Kitô. (1Cr 10:31 – 11, 1)

- ⇒ **Khi ấy, có một người bệnh cùi đến van xin Chúa Giêsu và quỳ xuống thưa Người rằng: “Nếu Ngài muốn, Ngài có thể khiến tôi nên sạch”. Động lòng thương, Chúa Giêsu giơ tay đặt trên người ấy và nói: “Ta muốn, anh hãy khỏi bệnh”. Tức thì bệnh cùi biến mất và người ấy được sạch.**

Nhưng Người nghiêm nghị bảo anh đi ngay và dặn rằng: “Anh hãy ý tứ đừng nói cho ai biết, một hãy đi trình diện cùng trưởng tế và dân của lễ theo luật Môsê để minh chứng mình đã được khỏi bệnh”. Nhưng đi khỏi, người ấy liền cao rao và loan truyền tin đó, nên Chúa Giêsu không thể công khai vào thành nào được. Người dừng lại ở ngoài thành, trong những nơi vắng vẻ, và người ta từ khắp nơi tuôn đến cùng Người. (Mc 1:40-45)

+> “...**Vậy ai mắc bệnh phong cùi, và tư tế ra lệnh phải ở riêng, thì phải mặc áo rách, để đầu trần, lấy áo che miệng và la to rằng mình mắc bệnh truyền nhiễm và ô uế. Bao lâu người đó còn mắc bệnh phong cùi và ô uế, họ phải ở riêng một mình ngoài trại**” – “...**Anh em thân mến, dầu anh em ăn, dầu anh em uống, dầu anh em làm việc gì khác, anh em hãy làm mọi sự cho sáng danh Chúa...**”

⇒ Hai câu trích dẫn trên – dưới con mắt và suy tư của một tên phàm phu tục tử như tôi - xem ra quá khó hiểu pha lẫn ít nhiều “mâu thuẫn”:

a. “...*ai mắc bệnh phong cùi, và tự tế ra lệnh phải ở riêng, thì phải mặc áo rách, để đầu trần, lấy áo che miệng và la to rằng mình mắc bệnh truyền nhiễm và ô uế... họ phải ở riêng một mình ngoài trại...*” === bất kỳ làm chuyện gì : ăn mặc, phong thái, nếp sống, v.v... “phải” tự cho mình là ô uế, không xứng đáng hợp mặt với người thân cận, (dù là) vợ chồng, cha con, mẹ con, anh em chị em ruột thịt...? – chỉ vì lý do “mắc bệnh phong cùi?” – một căn bệnh mà không ai muốn và cũng chẳng ai muốn tự mình gây nên cho mình?

b. “...*Anh em thân mến, dầu anh em ăn, dầu anh em uống, dầu anh em làm việc gì khác, anh em hãy làm mọi sự cho sáng danh Chúa...*” – dù cho có một người anh em chị em nào mắc phải bất kỳ bệnh tật nào? –

→ Người ta kể lại rằng: Một hôm Tolstoi, một đại văn hào người Nga, đang ngồi nghỉ mát trên ghế đá trong một công viên gần nhà, thì bỗng có người đàn ông lớn tuổi, áo quần nhếch nhác, đến gần và giơ chiếc mũ cũ rách ra trước mặt nhà văn để xin giúp đỡ. Nhà văn liền thò tay vào túi áo định lấy tiền cho người ăn xin, nhưng tìm hết túi áo này sang túi áo khác mà không kiếm thấy đồng nào. Bấy giờ ông nhìn người ăn xin và nói với sự hồi tiếc như sau: “**Này người anh em**, xin thứ lỗi cho tôi. Vì hôm nay tôi rất tiếc đã để quên ví tiền ở nhà rồi!” Bấy giờ, người ăn xin thay vì buồn giận, thì đã mỉm cười và nói: “*Tôi thật không biết phải cảm ơn ông thế nào cho xứng. Vì hôm nay ông đã cho tôi một món quà quý báu hơn tiền bạc. Đó là ông đã không những không khinh dể tôi, mà còn tôn trọng tôi khi gọi tôi là “**Người anh em**”.*”

=== Thật tuyệt vời!

++ Câu trích trong Tin Mừng hôm nay nói hết toàn bộ ý tưởng vào LÒNG THƯƠNG XÓT của Đấng Tạo Hóa: **“Động lòng thương, Chúa Giêsu giơ tay đặt trên người ấy và nói: “Ta muốn, anh hãy khỏi bệnh”. Tức thì bệnh cùi biến mất và người ấy được sạch...”**

=== LÒNG THƯƠNG XÓT từ Đấng Tạo Hóa đối với tạo vật xem ra có lúc – không phải luôn luôn! - Anh Chị Em chúng ta dễ nhận ra hơn, phải không? Nhưng lòng xót thương giữa tạo vật với tạo vật – giữa Anh Chị Em mình với nhau là những con người mỗi một chúng ta không nhiều thì ít hầu như sát cánh hằng ngày – thì Anh Chị Em mình THỪA BIẾT nhưng có thực hiện cho nhau như Tolstoi, một đại văn hào người Nga không?

